

Startnotitie Milieueffectrapportage

Varkenshouderij G. van de Munt Krumselaarseweg ongenummerd te Barneveld

Projectnummer: 120 445 127 Status: definitief

LTO Noord Advies vestiging Raalte

bezoekadres: Arkelstein 1, 8103 PA Raalte postadres: Postbus 57, 8100 AB Raalte

25 januari 2010

Adviseur : ing. A. Lowijs *ab*Telefoon : 0572 - 32 82 82
Fax : 0572 - 32 82 89
Mobiel : 06 - 53 34 97 77

E-mail : alowijs@ltonoordadvies.nl

Inhoudsopgave

1.	Proj	1	
2.	Aan	leiding en doel	2
3.	Loca	atie voor bedrijfsverplaatsing	3
4.	Proc	cedure en beleid	4
	4.1	Milieueffectrapportage	4
	4.2	Bevoegd gezag	6
	4.3	Planning	7
	4.4	Europees beleid	8
	4.5	Rijksbeleid	10
	4.6	Provinciaal beleid	18
	4.7	Gemeentelijk beleid	20
5.		rgenomen activiteit en alternatieven	21
	5.1	Referentiesituatie	21
	5.2		22
	5.3	Meest milieuvriendelijk alternatief	23
6.	Best	taande milieutoestand en gevolgen	24
	6.1	Autonome ontwikkelingen	24
	6.2	Ammoniak	24
	6.3	Geur	25
	6.4	Luchtkwaliteit	25
	6.5	Bodem en water	25
	6.6	Energie	26
	6.7	Geluid	26
	6.8	Verkeer	26
	6.9	Landschap	26
	6.10		27
	6.11	<u> </u>	27
	6.12	Gezondheid	27
7.	Verg	gelijking van de alternatieven	28

Bijlagen: A Situering nieuw te vestigen bedrijf

B Zeer kwetsbare gebieden

C Ecologische hoofdstructuur en VVGG

D Kaart Natura 2000-gebied 'Veluwe'

E Kaart reconstructieplan Gelderse Vallei / Utrecht Oost

F Berekening geurbelasting

G Gegevens referentiesituatie

H Gegevens voorkeursalternatief

Los toegevoegd: Plattegrondtekening voorkeursalternatief

1. Projectgegevens

Activiteit

Het oprichten van een varkenshouderij op het perceel Krumselaarseweg ongenummerd te Barneveld, kadastraal bekend gemeente Barneveld, sectie C, nummer 4706.

Initiatiefnemer

G. van de Munt Nederwoudseweg 70 3772 TE BARNEVELD

Bevoegd gezag

Burgemeester en wethouders van de gemeente Barneveld Postbus 63 3770 AB BARNEVELD

Te nemen besluiten

- Oprichtingsvergunning ex artikel 8.1 van de Wet milieubeheer
- Wijziging van het bestemmingsplan door het opnemen van een bouwperceel ten behoeve van een intensieve veehouderij

2. Aanleiding en doel

De heer Van de Munt heeft bij burgemeester en wethouders van de gemeente Barneveld een verzoek ingediend om medewerking te verlenen aan een bedrijfsverplaatsing. De aanleiding voor bedrijfsverplaatsing is het op termijn realiseren van de woningbouwlocatie "De Burgt". Deze locatie is gelegen binnen de geurcontour van zijn huidige bedrijf aan de Nederwoudseweg 70 te Barneveld, zodat er geen verdere uitbreidingsmogelijkheden zijn.

Door verplaatsing van het bedrijf van de heer Van de Munt kan "De Burgt" worden gerealiseerd en kan hij zijn bedrijf vernieuwen en vergroten. Gelet hierop ontstaat er door de verplaatsing een ruimtelijk betere situatie.

Burgemeester en wethouders hebben schriftelijk te kennen gegeven medewerking te verlenen aan het verplaatsen van de veehouderij van de heer Van de Munt van de Nederwoudseweg 70 naar de Krumselaarseweg ongenummerd.

De heer Van de Munt wil aan de Krumselaarseweg ongenummerd een op de toekomst gerichte varkenshouderij realiseren, bestaande uit twee stallen en een bedrijfswoning. De nieuwe stallen moeten huisvesting bieden aan 1.320 gespeende biggen, 144 kraamzeugen, 280 guste en dragende zeugen, 2 dekberen en 3.680 vleesvarkens.

Bij deze notitie is een plattegrond- en situatietekening gevoegd (24-12-2009, T3141).

Voor de uitvoering van de bedrijfsverplaatsing is een milieuvergunning nodig en moet het bestemmingsplan worden gewijzigd (zie ook paragraaf 4.1). Voordat hierover een besluit kan worden genomen, moet het bevoegd gezag inzicht hebben in de milieueffecten die kunnen optreden.

Gezien de omvang van de veehouderij is het noodzakelijk dat de procedure van de milieueffectrapportage wordt doorlopen (besluit- en plan-m.e.r.; zie verder hoofdstuk 3). Deze procedure start met het indienen van een startnotitie. In de startnotitie wordt beschreven wat het project inhoudt en welke milieueffecten in het milieueffectrapport (hierna: MER) zullen worden beschreven. Het bevoegd gezag stelt op basis van de informatie uit de startnotitie richtlijnen op voor de inhoud van het MER, daarbij gebruik makend van het advies van de Commissie voor de milieueffectrapportage.

De startnotitie wordt ook voor inspraak ter inzage gelegd en een ieder wordt in de gelegenheid gesteld zijn of haar zienswijze bekend te maken over de op te stellen richtlijnen.

Verder zijn er wettelijke adviseurs die moeten worden gevraagd om advies uit te brengen. Aangezien het hier gaat om een besluit- en plan-m.e.r. zijn dat de adviseurs die zowel in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer als de adviseurs die in het Besluit ruimtelijke ordening worden genoemd. Verder verdient het aanbeveling om een advies op het gebied van gezondheid (GGD) te vragen.

3. Locatie voor bedrijfsverplaatsing

Het plan voor de bedrijfsverplaatsing richt zich op het perceel Krumselaarseweg ongenummerd te Barneveld, kadastraal bekend als gemeente Barneveld, sectie C, nummer 4706. Dit perceel is gelegen ten oosten van de kern Barneveld en in eigendom van de initiatiefnemer.

De locatie bevindt zich in het gebied ten oosten en ten zuiden van de Koningsbeek, ten oosten van de Krumselaarsweg, ten westen van de Donkervoortseweg en ten noorden van de Barnseweg.

Voornoemd perceel wordt begrensd door weilanden en akkers in het noorden, oosten en zuiden. Het ten westen gelegen terrein is bestemd voor een agrarisch bedrijf met twee bedrijfswoningen (Krumselaarseweg 18 en 20). Ten noordwesten bevinden zich twee burgerwoningen (Krumselaarseweg 7 en 9).

Afbeelding: locatie en de directe omgeving

In het MER zal worden ingegaan op de keuze voor deze locatie.

4. Procedure en beleid

In dit hoofdstuk wordt aangegeven waarom een MER moet worden opgesteld en wat de inhoud van het MER moet zijn. Daarna worden de procedure en planning van de totstandkoming van het MER beschreven. Vanaf paragraaf 3.4 volgt een beschrijving van de relevante wet- en regelgeving en het gevoerde beleid per bestuurslaag (Europees, rijk, provincie en gemeente), waarmee in het MER rekening wordt gehouden. Indien zich in de periode tussen het indienen van deze startnotitie en het MER een wijziging van beleid of wetgeving voordoet, dan zal dat in het MER worden meegenomen.

4.1 Milieueffectrapportage

Ingevolge artikel 7.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer worden bij Algemene Maatregel van Bestuur activiteiten aangewezen die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu. Daarbij worden categorieën van plannen en besluiten aangewezen, bij de voorbereiding, waarvan een MER moet worden gemaakt. De hier bedoelde Algemene Maatregel van Bestuur is het 'Besluit milieueffectrapportage 1994' (hierna: het Besluit mer). In onderdeel C van de bijlage bij het Besluit mer worden de mer-plichtige activiteiten, plannen en besluiten genoemd.

In categorie C 14 van de bijlage wordt als *activiteit* genoemd: de oprichting, wijziging of uitbreiding van een inrichting bestemd voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens. De merplicht geldt alleen indien de activiteit betrekking heeft op een inrichting met meer dan: 85.000 plaatsen voor mesthoenders, 60.000 plaatsen voor hennen, 3.000 plaatsen voor mestvarkens of 900 plaatsen voor zeugen.

De mer-plicht geldt voor het vaststellen van een structuurvisie bedoeld in de artikelen 2.1 (gemeentelijke structuurvisie), 2.2 (provinciale structuurvisie), 2.3 (rijksstructuurvisie) en 5.1 (stadsregiovisie) van de Wet ruimtelijke ordening en voor het vaststellen of wijzigen van een bestemmingsplan, bedoeld in de artikelen 3.1 en 3.6, eerste lid, onderdelen a en b, van die wet, voorzover deze kaderstellend zijn voor de mer-plichtige activiteit.

De mer-plicht geldt tevens voor *besluiten* met betrekking tot de mer-plichtige activiteit waarop afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) én afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer van toepassing zijn.

Op grond van artikel 7.2a van de Wet milieubeheer moet tevens een MER worden gemaakt bij de voorbereiding van een op grond van een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling vast te stellen plan waarvoor, in verband met een daarin opgenomen activiteit, een passende beoordeling moet worden gemaakt op grond van artikel 19f, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- Initiatiefnemer wil een nieuwe varkenshouderij oprichten met (onder andere) 3.680 plaatsen voor mestvarkens. Omdat de activiteit betrekking heeft op de oprichting van een inrichting met meer dan 3.000 plaatsen voor mestvarkens, gaat het om een mer-plichtige activiteit.
- Voor deze activiteit moet het bestemmingsplan worden gewijzigd door opname van een bouwperceel ten behoeve van een intensieve veehouderij. Het bestemmingsplan is kaderstellend voor de mer-plichtige activiteit. Bij het ontwerp van de herziening of wijziging van het bestemmingsplan moet een plan-MER ter inzage worden gelegd.
- Voor deze activiteit wordt een milieuvergunning aangevraagd. Een milieuvergunning is een besluit waarop afdeling 3.4 Awb en afdeling 13.2 Wm van toepassing zijn. Bij de aanvraag van de milieuvergunning moet een besluit-MER worden gevoegd.
- Het is op voorhand niet uitgesloten dat voor de bedrijfsverplaatsing een passende beoordeling nodig is op grond van artikel 19f, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998. In dat geval moet voorafgaand aan de vaststelling van het plan een plan-MER worden opgesteld waarin de passende beoordeling is opgenomen.
- Voor dit project moet zowel een plan-MER als een besluit-MER worden opgesteld. In dat geval is de procedure voor een besluit-MER leidend. De inhoud van het MER moet voldoen aan alle eisen die gelden voor zowel een plan-MER als een besluit-MER.
- In het MER wordt ingegaan op maximale planologische mogelijkheden in relatie tot het initiatief.

Onderstaand zijn de besluit- en plan-m.e.r.-procedures schematisch weergegeven.

Besluit-m.e.r.

Plan-m.e.r.

- 1. Mededeling initiatiefnemer* aan BG (= startnotitie) over voornemen tot m.e.r.-plichtige activiteit. (art. 7.12, lid 1, Wm)
- 2. Kennisgeving door BG van ontvangst van mededeling als bedoeld in art. 7.12, lid 1, Wm (art. 7.12, lid 4 Wm)
- 3. Zienswijzen door een ieder (schriftelijk of mondeling) en advisering over startnotitie door Commissie m.e.r. en adviseurs (art. 7.14 Wm)
- 4. Opstellen en geven van richtlijnen door BG aan IN 3. Inspraak alleen indien dat is aangekondigd in de (art. 7.15 Wm)
- 5. Maken van het besluit-MER door initiatiefnemer (7.9 lid 1 Wm) en toezending aan BG (art. 7.17 Wm)
- 6. Aanvaarding van het besluit-MER door BG (art.7.18 Wm)
- 7. Kennisgeving en ter inzage legging van het besluit-MER door BG (art. 7.20, lid 2, Wm)
- 8. Zienswijzen door een ieder over het besluit-MER (art. 7.20, lid 3 Wm), adviezen door adviseurs (afgeleid uit 7.20 lid 1 en 7.26 lid 2 Wm).

- 1. Kennisgeving door BG van voornemen tot voorbereiding plan (art. 7.11c Wm). 1. uiterlijk tegelijkertijd met 2.
- 2. Raadpleging van bestuursorganen door BG over reikwijdte en diepgang van het plan-MER (art. 7.11b Wm)
- kennisgeving ex art. 7.11c, lid 2 Wm.
- 4. Maken van het plan-MER door BG (7.9 lid 2 Wm)

- 9. Advies door de Commissie m.e.r. art. 7.26, lid 1 Wm) binnen 5 weken na einde van de termijn van 3:16, lid 1 Awb.
- Inschakeling van de Commissie m.e.r. voor advies.
 Al dan niet verplichting volgt uit art. 7.26b Wm.
 Uiterlijk op moment van toepassing 7.26a Wm.
- 10. Kennisgeving MER tegelijk met ontwerpbesluit of voorontwerp-besluit (art. 7.30 Wm).
- <u>6</u>. Kennisgeving en ter inzage legging van het plan-MER tegelijk met het ontwerp-plan (art. 7.26a Wm).
- 11. Vervolgprocedure conform die van het te nemen besluit
- <u>7</u>. vervolgprocedure conform die van het vast te stellen
- 12. Evaluatie van de milieugevolgen van het uitgevoerde besluit (art. 7.39 e.v. Wm).
- <u>8</u>. Evaluatie van de milieugevolgen van het uitgevoerde plan (art. 7.39 e.v. Wm)

BG = Bevoegd Gezag; IN = Initiatiefnemer; Wm = Wet milieubeheer; Awb = Algemene wet bestuursrecht

4.2 Bevoegd gezag

Burgemeester en wethouders zijn doorgaans bevoegd gezag met betrekking tot vergunningverlening ingevolge de Wet milieubeheer voor een inrichting op hun grondgebied. Voor bepaalde categorieën van inrichtingen kunnen Gedeputeerde Staten of de minister het bevoegd gezag zijn. Dit geldt voor inrichtingen die gezien de aard en omvang grote nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken. Deze categorieën van inrichtingen worden limitatief opgesomd in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Voor veehouderijen zijn Gedeputeerde Staten het bevoegd gezag indien er binnen de inrichting meer dan 1000 m³ van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen worden opgeslagen of wanneer er jaarlijks meer dan 15.000 ton van buiten de inrichting aangevoerde afvalstoffen worden verwerkt.

De vaststelling van een bestemmingsplan is de bevoegdheid van de gemeenteraad. In een bestemmingsplan kan zijn bepaald dat burgemeester en wethouders bevoegd zijn om binnen bepaalde grenzen het plan te wijzigen.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- Binnen de varkenshouderij worden geen van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen als voer toegepast. Burgemeester en wethouders van de gemeente Barneveld zijn het bevoegd gezag voor het verlenen van de milieuvergunning.
- Het bestemmingsplan Buitengebied van de gemeente Barneveld bevat een bepaling waarin aan burgemeester en wethouders de bevoegdheid is gegeven om een nieuw agrarisch bouwperceel op te nemen op de plankaart. Burgemeester en wethouders zijn daarom bevoegd gezag voor het wijzigen van het bestemmingsplan.

^{*} Dit geldt alleen bij besluiten op verzoek van derden. Indien er een besluit (art. 7.1, lid 2, onder c Wm) wordt genomen welke niet op verzoek gebeurd en in het geval van een plan-MER, maakt het bevoegd gezag het MER (art. 7.9, lid 2 Wm).

4.3 Planning

Rekening houdend met de procedure, zoals die in de Wet milieubeheer is vastgelegd, kan een indicatie worden gegeven van het tijdspad voor de besluitvorming:

Activiteit	Tijdstip	Actie door
Indienen startnotitie MER bij bevoegd gezag	Januari 2010	LTO Noord Advies
Bekendmaking	Februari 2010	B&W gemeente Barneveld
Inspraak voor richtlijnen MER / Advies wettelijke adviseurs	Februari/maart 2010	Een ieder Adviseurs
Advies commissie MER	April 2010	Commissie MER
Vaststellen richtlijnen	April 2010	B&W gemeente Barneveld
Opstellen MER		LTO Noord Advies
Indienen MER en aanvraag milieuvergunning	Juni 2010	Initiatiefnemer
Beoordelen aanvaardbaarheid MER en openbare kennisgeving	Juli 2010	B&W gemeente Barneveld
Beoordeling ontvankelijkheid aanvraag milieuvergunning	Juli 2010	B&W gemeente Barneveld
Inspraak MER	AugSept. 2010	Een ieder
Toetsingsadvies commissie MER	September 2010	Commissie MER
Ontwerpbeschikking milieuvergunning Ontwerpwijziging bestemmingsplan	Oktober 2010 Oktober 2010	B&W gemeente Barneveld B&W gemeente Barneveld
Zienswijzen ontwerpbeschikkingen	Okt./Nov. 2010	Een ieder
Definitieve beschikking milieuvergunning Vaststelling wijziging bestemmingsplan	Januari 2011 Januari 2011	B&W gemeente Barneveld B&W gemeente Barneveld

4.4 Europees beleid

Het milieubeleid van de Europese Unie (hierna: EU) is vastgelegd in richtlijnen. Deze richtlijnen zijn bindend voor de lidstaten van de EU. De lidstaten moeten de richtlijnen omzetten in het nationale recht. Biedt het nationale recht ruimte voor interpretatie, dan moeten de nationale bepalingen richtlijnconform worden uitgelegd. Hieronder worden enkele Europese richtlijnen beschreven die in het bijzonder van toepassing zijn op de voorgenomen activiteit. In het MER zal met deze richtlijnen rekening worden gehouden.

IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention en Control) is op 24 september 1996 door de Raad van de Europese Unie vastgesteld (PbEG L 257). Deze richtlijn beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door industriële activiteiten tot stand te brengen. Zij bevat maatregelen ter voorkoming en, wanneer dat niet mogelijk is, beperking van emissies naar lucht, water en bodem, met inbegrip van maatregelen voor afvalstoffen, om een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken.

De IPPC-richtlijn is van toepassing op de categorieën van industriële activiteiten die worden genoemd in de bijlage behorende bij de richtlijn. Onder rubriek 6.6 worden genoemd: installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan: a) 40.000 plaatsen voor pluimvee; b) 2.000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg); c) 750 plaatsen voor zeugen.

De IPPC-richtlijn is volledig geïmplementeerd in de Nederlandse milieuwetgeving, waaronder de Wet milieubeheer en de Wet ammoniak en veehouderij. In de Nederlandse wetgeving wordt een installatie waarop de IPPC-richtlijn van toepassing is een 'gpbv-installatie' genoemd.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

Initiatiefnemer wil een nieuwe varkenshouderij vestigen met nieuwe stallen voor onder andere
 3.680 plaatsen voor mestvarkens. De varkenshouderij valt daarmee onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn.

NEC-richtlijn

De NEC-richtlijn gaat over de uitstoot van verontreinigende stoffen naar de lucht. NEC staat voor National Emission Ceilings. Per lidstaat zijn voor 2010 emissieplafonds vastgelegd voor zwaveldioxide (SO_2 , voor Nederland 50 kton), stikstofoxiden (NO_x , 260 kton), niet-methaan vluchtige organische stoffen (NMVOS, 185 kton) en ammoniak (NH_3 , 128 kton). De NEC-richtlijn bevat geen emissieplafond voor fijn stof. Naar alle waarschijnlijkheid wordt fijn stof wel meegenomen in een komende herziening van de NEC-richtlijn.

Jaarlijks rapporteert Nederland de voortgang van het beleid om de emissies terug te dringen. In de nationale rapportage wordt ingegaan op de stand van zaken in de verschillende sectoren. De EUrapportage beperkt zich tot het halen van de nationale NEC-plafonds. De NEC-richtlijn legt een verplichting op aan de lidstaat. Particuliere initiatieven worden niet rechtstreeks getoetst aan de NEC-richtlijn.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

• Bij een veehouderij komt onder andere ammoniak en fijn stof vrij. De emissie van deze stoffen wordt geregeld via nationale wetgeving, zoals het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij en de luchtkwaliteitseisen uit de Wet milieubeheer.

Vogel- en Habitatrichtlijn

De Europese Vogel- en Habitatrichtlijn hebben als doel de verbetering of instandhouding van de wilde flora en fauna, hun ecosystemen en hun leefgebieden (habitats). De lidstaten van de Europese Unie zijn verplicht om de soortbeschermingsbepalingen uit deze richtlijnen in nationale wetgeving om te zetten. In Nederland is dat gebeurd in de Flora- en Faunawet (soortenbescherming) en de Natuurbeschermingswet 1998 (gebiedsbescherming).

In Nederland zijn 162 gebieden aangewezen ter uitvoering van de Vogel- en/of Habitatrichtlijn. Deze gebieden worden aangeduid als Natura 2000-gebieden.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

 Binnen 10 kilometer van de projectlocatie is één Natura 2000-gebied gelegen: 'Veluwe' (kortste afstand is circa 4.000 meter). Dit gebied is aangewezen als Vogel- en Habitatrichtlijngebied. In bijlage D is een kaart van dit Natura 2000-gebied in relatie tot de projectlocatie opgenomen.

4.5 Rijksbeleid

In deze paragraaf worden het nationale beleid en de wetgeving beschreven voor zover die van belang zijn voor de voorgenomen activiteit en de locatie waar deze wordt ondernomen.

Nota Ruimte

In de Nota Ruimte is het nationaal ruimtelijk beleid vastgelegd tot 2020, waarbij de periode 2020-2030 geldt als doorkijk naar de lange termijn. De Nota Ruimte is een strategische nota op hoofdlijnen, waarin rijksverantwoordelijkheden en die van andere overheden helder zijn onderscheiden. Decentralisatie staat centraal: vele zaken worden overgelaten aan provinciaal en gemeentelijk bestuur.

De gebieden en netwerken, die het kabinet van nationaal belang acht, vormen samen de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur. Daar streeft het rijk in het algemeen naar een hogere kwaliteit. Met betrekking tot water, natuur en landschap bestaat de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur uit de grote rivieren, het IJsselmeergebied, de kust, Natura 2000-gebieden, de Ecologische Hoofdstructuur en robuuste ecologische verbindingen, werelderfgoedgebieden en nationale landschappen. Ten aanzien van landbouw wordt vanuit de Nota Ruimte vooral verwezen naar de reconstructieplannen die voor delen van de provincies Noord Brabant, Limburg, Utrecht, Overijssel en Gelderland zijn opgesteld.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

• De projectlocatie ligt niet binnen de nationale ruimtelijke hoofdstructuur.

Reconstructiewet concentratiegebieden

De Reconstructiewet concentratiegebieden vormt de wettelijke basis voor de reconstructie. De wet is op 1 april 2002 in werking getreden. De reconstructie is bedoeld voor de herinrichting en revitalisering van de concentratiegebieden in Limburg, Noord-Brabant, Gelderland, Utrecht en Overijssel.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

• De projectlocatie ligt in het plangebied van het reconstructieplan Gelderse Vallei / Utrecht-Oost. Dit plan is nader beschreven in het onderdeel 'Provinciaal beleid'.

Natuurbeschermingswet 1998

Nederland heeft sinds 1967 een Natuurbeschermingswet. Deze wet maakte het onder andere mogelijk om gebieden aan te wijzen als natuurmonumenten om deze te beschermen. De wet van 1967 voldeed echter niet aan de verplichtingen die in internationale verdragen en Europese richtlijnen aan de bescherming van gebieden en soorten worden gesteld. Daarom is vanaf 1998 een nieuwe Natuurbeschermingswet tot stand gekomen, die zich alleen richt op gebiedsbescherming. De verplichtingen voor soortbescherming zijn overgenomen in de Flora- en Faunawet. De Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nb-wet 1998) is op 1 oktober 2005 in werking getreden en sindsdien enkele keren gewijzigd. Een volgende wijziging van de Nb-wet 1998 is opgenomen in de Crisis- en Herstelwet die mogelijk begin 2010 in werking treedt.

Gebieden die moeten worden beschermd op grond van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn, worden Natura 2000-gebieden genoemd. Voor Nederland zijn 162 Natura 2000-gebieden aangemeld. De Natura 2000-gebieden moeten worden aangewezen op grond van artikel 10a van de Nb-wet 1998. Op dit moment zijn door de minister van Landbouw, Natuur en Voedselveiligheid voor de meeste gebieden ontwerp aanwijzingsbesluiten bekend gemaakt. Enkele gebieden zijn definitief aangewezen. In de (concept) aanwijzingsbesluiten worden de begrenzing en de instandhoudingsdoelstellingen per gebied vastgesteld.

De Nb-wet 1998 schrijft voor dat voor alle Natura 2000-gebieden binnen drie jaar na aanwijzing een beheerplan wordt vastgesteld. In het beheerplan wordt aangegeven welke maatregelen nodig zijn voor instandhouding van het gebied. Hiermee krijgen beheerders, gebruikers en belanghebbenden meer duidelijkheid over welke activiteiten in of nabij het gebied toelaatbaar zijn.

Projecten of andere handelingen die de kwaliteit van de gebieden kunnen verslechteren of die een verstorend effect hebben op de aangewezen soorten, mogen niet worden gerealiseerd of verricht zonder of in strijd met een daartoe verleende vergunning (artikel 19d van de Nb-wet). Bevoegd gezag voor het verlenen van een vergunning ingevolge de Nb-wet 1998 zijn in principe Gedeputeerde Staten van de provincie waarin het aangewezen gebied is gelegen. In bepaalde gevallen is de minister van Landbouw, Natuur en Voedselveiligheid bevoegd gezag.

De Nb-wet 1998 beschermt tevens wetlands en de reeds aangewezen natuurmonumenten. Ook voor handelingen die schadelijk kunnen zijn voor een natuurmonument, geldt een vergunningplicht (artikel 16 van de Nb-wet 1998).

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- Binnen 10 kilometer van de projectlocatie is één Natura 2000-gebied gelegen (zie bijlage D). Het gebied De Veluwe is aangewezen als Vogel- en Habitatrichtlijngebied.
- Het enige mogelijke effect dat de beoogde activiteit kan hebben, is de depositie van stikstof op voor verzuring of vermesting gevoelige delen van het Natura 2000-gebied. De oprichting van een varkenshouderij aan de Krumselaarseweg zal leiden tot een toename van ammoniakemissie. De beëindiging van de varkenshouderij aan de Nederwoudseweg 70 leidt tot een vrijwel even grote afname van de ammoniakemissie. In het MER zal de depositie van stikstof op de voor verzuring gevoelige delen van het genoemde Natura 2000-gebied worden berekend. Aan de hand daarvan kan worden bepaald of er een vergunning ingevolge de Nb-wet 1998 en een passende beoordeling nodig is.

Flora- en faunawet

De Flora- en faunawet (hierna: de Ff-wet) heeft tot doel in het wild levende planten en dieren te beschermen met het oog op de instandhouding van soorten. In Nederland komen zo'n 40.000 planten diersoorten voor, waarvan er zo'n 1.000 onder de werking van de Ff-wet vallen. Om de instandhouding van de wettelijk beschermde soorten te waarborgen, moeten negatieve effecten op die instandhouding worden voorkomen. In de Ff-wet zijn verbodsbepalingen opgenomen. Gedeputeerde Staten kunnen een ontheffing verlenen van deze verbodsbepalingen.

Naast de verbodsbepalingen geldt er bij elk project tevens een zorgplicht. Deze zorg houdt in ieder geval in, dat een ieder, die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor flora of fauna kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd, teneinde die gevolgen te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

 Ten behoeve van het initiatief zal door een ter zake deskundig bureau onderzoek worden verricht naar de aanwezigheid van beschermde planten en diersoorten op de projectlocatie en in de directe omgeving.

Wet milieubeheer

De Wet milieubeheer (hierna: de Wm) bevat regels met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne. Hoofdstuk 8 van de Wm stelt regels over 'inrichtingen' die belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Op grond van artikel 8.1 van de Wm is het verboden om zonder een daartoe verleende milieuvergunning een inrichting, waartoe een gpbv-installatie behoort, op te richten, te veranderen en in werking te hebben.

De artikelen 8.8, 8.9 en 8.10 van de Wm geven het toetsingskader voor de beslissing op een aanvraag om milieuvergunning. Bij deze beslissing betrekt het bevoegd gezag onder andere de bestaande toestand van het milieu, de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, de redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu en de mogelijkheden om de nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen, dan wel zo veel mogelijk te beperken.

Een milieuvergunning kan slechts in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. De vergunning wordt in ieder geval geweigerd indien door verlening daarvan niet kan worden bereikt dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast. Tevens moet de vergunning worden geweigerd indien niet kan worden voldaan aan regels, grenswaarden en aanwijzingen die zijn gesteld bij of krachtens de Wm of andere in de Wm genoemde wetten.

Bij een veehouderij kunnen de emissies van ammoniak en geur belangrijke gevolgen hebben voor het milieu. Voor het beoordelen van deze gevolgen zijn bijzondere wetten vastgesteld: de Wet ammoniak en veehouderij en de Wet geurhinder en veehouderij. Andere emissies naar de lucht, waaronder zwevende deeltjes (fijn stof, PM_{10}), worden getoetst aan de normen die in bijlage 2 van de Wm zijn opgenomen.

Luchtkwaliteitseisen

Op 15 november 2007 is Titel 5.2 van de Wm (luchtkwaliteitseisen) in werking getreden. Ten aanzien van de kwaliteit van de buitenlucht gelden uitsluitend de bepalingen uit deze Titel. In bijlage 2 van de Wm zijn grenswaarden opgenomen voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, fijn stof (PM₁₀), lood, benzeen en koolmonoxide. Bestuursorganen moeten er bij het uitoefenen of toepassen van hun bevoegdheden, waaronder het vaststellen van een bestemmingsplan of het verlenen van een milieuvergunning, voor zorgdragen dat deze grenswaarden niet (verder) worden overschreden.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

• Bij varkenshouderijen verdient het aspect fijn stof (PM₁₀) aandacht. In het MER zal worden ingegaan op de emissie van fijn stof als gevolg van nieuwvestiging. De emissie van fijn stof en de verspreiding hiervan zullen worden beschreven, alsmede de bestaande achtergrondwaarden. Hierbij wordt gerekend met het verspreidingsmodel ISL3a. Beoordeeld wordt of de emissie van fijn stof binnen de grenswaarden van bijlage 2 van de Wm blijft.

Wet ammoniak en veehouderij

Bij de beslissing inzake de milieuvergunning voor het oprichten of veranderen van een veehouderij betrekt het bevoegd gezag de gevolgen van de ammoniakemissie uit de tot de veehouderij behorende dierenverblijven uitsluitend op de wijze die is aangegeven in de Wet ammoniak en veehouderij (hierna: de Wav). Een uitzondering geldt echter voor besluiten met betrekking tot een veehouderij, waar bij de voorbereiding hiervan een milieueffectrapportage moet worden gemaakt.

In de Wav wordt slechts rekening gehouden met de nadelige gevolgen die de ammoniakemissie uit de dierenverblijven kan hebben voor de zeer kwetsbare gebieden die volgen uit artikel 2 van de Wav. Een zeer kwetsbaar gebied is een gebied dat door Provinciale Staten als zodanig wordt aangemerkt. Alleen voor verzuring gevoelige gebieden, of delen daarvan, die zijn gelegen in de ecologische hoofdstructuur kunnen als zeer kwetsbaar gebied worden aangewezen. Provinciale Staten van Gelderland hebben de zeer kwetsbare gebieden bij besluit van 1 juli 2009 aangewezen.

In de buurt van de zeer kwetsbare gebieden mogen geen nieuwe veehouderijen worden opgericht. Bij uitbreiding van het aantal dieren op een veehouderij geheel of gedeeltelijk gelegen in een zeer kwetsbaar gebied, dan wel in een zone van 250 meter rond een zodanig gebied, moet een zogenaamd maximaal emissieplafond worden gerespecteerd.

Oprichting of uitbreiding van grote intensieve veehouderijen met gpbv-installaties buiten 250 meter van de zeer kwetsbare gebieden is toegestaan, tenzij niet kan worden voldaan aan voorschriften die vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden moeten worden gesteld, maar die niet met toepassing van de in aanmerking komende beste beschikbare technieken kunnen worden gerealiseerd (artikel 3, derde lid, van de Wav). Door de minister van VROM is een 'Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij' vastgesteld om hieraan invulling te geven.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- Het dichtst bijgelegen zeer kwetsbare gebied als bedoeld in de Wav is gelegen op circa 1.700 meter (zie bijlage B).
- In het MER zal worden ingegaan op de technische kenmerken, de geografische ligging en de plaatselijke milieuomstandigheden. Aan de hand van de beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij wordt beoordeeld of de ammoniakemissie in voldoende mate wordt gereduceerd.

Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij

Voor veehouderijen gelden algemene regels met betrekking tot de ammoniakemissie uit stallen. Deze algemene regels zijn opgenomen in het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (hierna: het Besluit huisvesting) dat op 1 april 2008 in werking is getreden.

Op grond van het Besluit huisvesting mogen geen huisvestingssystemen in stallen worden toegepast waarvan de emissiefactor hoger is dan de maximale emissiewaarde. In de hierna opgenomen tabel staan de maximale emissiewaarden die gelden voor een varkenshouderij, uitgedrukt in kilogram ammoniak per dierplaats per jaar.

Huisvestingssystemen die aan deze maximale emissiewaarden voldoen worden - voor wat betreft de ammoniakemissie - gezien als beste beschikbare technieken (hierna: BBT).

Diercategorie	Maximale emissiewaarde
Gespeende biggen	0,23
Kraamzeugen	2,9
Guste en dragende zeugen	2,6
Dekberen	niet vastgesteld
Vleesvarkens	1,4

Indien de veehouderij een gpbv-installatie betreft en met de toepassing van BBT - gezien de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden - niet een voldoende hoog niveau van bescherming kan worden bereikt, moet het bevoegd gezag een strengere emissiewaarde vaststellen (artikel 2a van het Besluit huisvesting). Om hier invulling aan te geven, kan de 'Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij' worden gebruikt.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- In het MER zal worden beoordeeld of vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden, een verdere reductie van ammoniak noodzakelijk is. Hierbij wordt de Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij gehanteerd.
- Bij de nieuw te bouwen stallen wordt de stallucht gewassen door een gecombineerd luchtwassysteem. Hiermee worden de emissies van ammoniak, geur en stof fors gereduceerd. Voor ammoniak kan ruimschoots worden voldaan aan de maximale emissiewaarde uit het Besluit huisvesting of een eventueel strengere emissiewaarde.

Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij

Op grond van de Wm moeten BBT worden toegepast. De technische kenmerken en de geografische ligging van de inrichting, evenals de lokale milieusituatie, kunnen aanleiding zijn om strengere emissiegrenswaarden vast te stellen. Om hierover duidelijkheid aan de vergunningverlener te verschaffen, is door het ministerie van VROM de beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij opgesteld. De beleidslijn geeft aan in welke situaties strengere emissie-eisen aan huisvestingssystemen moeten worden gesteld dan de eisen die volgen uit de toepassing van BBT.

Indien de omgeving daartoe aanleiding geeft (voor stikstofgevoelige natuur in een overbelaste situatie) houdt de beleidslijn grofweg het volgende in:

- tot een jaarlijkse emissie van 5.000 kg ammoniak kan worden volstaan met toepassing van BBT. Dit komt voor de diercategorie varkens overeen met een reductie van 38 tot 69% ten opzichte van een traditionele stalsystemen;
- 2. bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie bij toepassing van BBT meer dan 5.000 kg, maar minder dan 10.000 kg, dan moet voor het meerdere een extra reductie worden gerealiseerd. De hogere reductie is ten minste 45 tot 72%, afhankelijk van de diecategorie;
- 3. indien de jaarlijkse ammoniakemissie daarna dan meer dan 10.000 kg bedraagt, moet voor het meerdere een nog grotere reductie worden bewerkstelligd. Het reductiepercentage bedraagt in dat geval ten minste 85%.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- In de omgeving van de projectlocatie liggen natuurgebieden die gevoelig zijn voor stikstofdepositie. Ook is de achtergronddepositie ter plaatse van het dichtst bijgelegen Natura 2000-gebied 'Veluwe' hoger dan de kritische depositiewaarde van voorkomende habitattypen. Er is daarom aanleiding om een strengere emissiewaarde te overwegen.
- Bij toepassing van BBT zou de ammoniakemissie van het gewenste aantal dieren in totaal 6.612,2 kg per jaar bedragen. Toepassing van BBT is in dit geval onvoldoende.
- In het voorkeursalternatief wordt een zogenaamd combiluchtwassysteem toegepast met 85% reductie van de ammoniakemissie. De totale ammoniakemissie is in dat geval 2.453,5 kg per jaar. Bij het voorkeursalternatief worden verdergaande technieken toegepast dan op grond van de Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing noodzakelijk is.

Directe ammoniakschade

Naast indirecte schade door vermesting en verzuring van natuurgebieden, kan ammoniakdepositie op bepaalde gewassen leiden tot directe ammoniakschade. Uit onderzoek van het AB-DLO (thans 'Plant Research International') te Wageningen is gebleken dat met name kasgewassen, fruitteelt en coniferen gevoelig kunnen zijn voor directe ammoniakschade. Andere gewassen lopen een verwaarloosbare kans op schade¹. Directe ammoniakschade doet zich alleen op zeer korte afstand van een emissiepunt voor. Indien tot gevoelige soorten een afstand van 50 meter wordt aangehouden, zal geen merkbare schade optreden. Bij minder gevoelige soorten is een afstand van 25 meter al voldoende om schade als gevolg van ammoniakemissie te vermijden.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

Er zijn binnen 50 meter van de projectlocatie geen gevoelige gewassen aanwezig.

- 15-

Stallucht en planten, Instituut voor Plantenziektekundig Onderzoek 1981; Effecten van ammoniak op planten in de directe omgeving van stallen: update van een risicoschatting, AB-rapport 72, P.H.B. de Visser en L.J. van Eerden 1996.

Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij (hierna: de Wgv) vormt het toetsingskader voor de geurhinder vanwege tot veehouderijen behorende dierenverblijven. Bij een beslissing inzake de milieuvergunning voor het oprichten of veranderen van een veehouderij, betrekt het bevoegd gezag de geurhinder vanwege tot veehouderijen behorende dierenverblijven *uitsluitend* op de wijze als aangegeven bij of krachtens de artikelen 3 tot en met 9 van de Wgv.

De geuremissie uit de dierenverblijven wordt berekend op basis van vastgestelde geuremissiefactoren per diercategorie, die zijn opgenomen in de Regeling geurhinder en veehouderij. De geurbelasting van geurgevoelige objecten in de omgeving wordt berekend met het verspreidingsmodel 'V-Stacks vergunningen'.

De Wgv geeft maximale waarden voor de geurbelasting die de veehouderij op een geurgevoelig object mag veroorzaken. Indien het geurgevoelig object een woning bij een (voormalige) veehouderij in het buitengebied is, geldt een minimum afstand van 50 meter tussen de gevel van de woning en het emissiepunt van de dichtst bijgelegen stal. Tevens gelden minimum afstanden tussen de gevel van een stal en de gevel van een geurgevoelig object. De gemeenteraad is bevoegd om bij verordening andere waarden of afstanden vast te stellen.

De Wgv laat het bevoegd gezag vrij om in de vergunning voorschriften op te nemen om geurhinder te voorkomen dan wel zo veel mogelijk te beperken. Indien door het verlenen van de vergunning niet kan worden bereikt dat in de inrichting ten minste BBT worden toegepast, moet de vergunning worden geweigerd op grond van artikel 8.10, tweede lid, van de Wm.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- De gemeenteraad van de gemeente Barneveld heeft bij verordening voor geurgevoelige objecten in het landbouwontwikkelingsgebied, waarin de projectlocatie is gelegen, een andere norm voor de geurbelasting vastgesteld: 20 OU_E/m³. Daarbuiten zijn de standaardnormen en standaardafstanden uit de Wgv van toepassing.
- De geuremissie bij uitvoering van het voorkeursalternatief bedraagt 26.317,4 OU_E/s .
- Bij alle geurgevoelige objecten wordt bij uitvoering van het voorkeursalternatief voldaan aan de geldende normen voor geurbelasting. De berekening is opgenomen in bijlage F.
- In het MER zal worden beoordeeld of geurhinder kan optreden uit andere bronnen, bijvoorbeeld de opslag van veevoer en mest.
- In het MER zal inzicht worden gegeven in de ter plaatse heersende cumulatieve geurhinder en de invloed van nieuwvestiging, alsmede bedrijfsbeëindiging hierop.

Handreiking industrielawaai en vergunningverlening 1998

De handreiking industrielawaai en vergunningverlening 1998 is opgesteld als hulpmiddel bij het voorkomen en beperken van hinder door industrielawaai. Het heeft tot doel overheden een hulpmiddel te bieden bij het voorkomen en beperken van hinder door industrielawaai in het kader van de vergunningverlening. Primair is de handreiking bedoeld voor advisering over het geluidsaspect in de milieuvergunning.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

• In het MER zal worden getoetst of het initiatief zich ten aanzien van het aspect geluid verhoudt tot de omgeving. Hierbij wordt de handreiking industrielawaai en vergunningverlening 1998 betrokken.

Waterwet

De Waterwet stelt onder andere regels ter bescherming van het oppervlaktewater tegen verontreiniging. Het is verboden zonder vergunning afvalstoffen, verontreinigende stoffen of schadelijke stoffen, in welke vorm dan ook, te brengen in oppervlaktewateren.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

 Als gevolg van de activiteiten van initiatiefnemer, vindt geen lozing van bedrijfsafvalwater in het oppervlaktewater plaats. Bedrijfsafvalwater komt terecht in de mestkelders onder de stallen en wordt afgevoerd als meststof. Er is daarom geen Waterwetvergunning nodig.

Meststoffenwet

Het mestbeleid is vanaf 1 januari 2006 opgenomen in de gewijzigde Meststoffenwet. Daaruit volgt onder meer het stelsel van gebruiksnormen. Er geldt een gebruiksnorm ten aanzien van dierlijke meststoffen. Daarnaast moet rekening worden gehouden met een stikstofgebruiksnorm en fosfaatgebruiksnorm. Met de gift aan dierlijke meststoffen, kunstmeststoffen en overige organische meststoffen, mogen deze gebruiksnormen niet worden overschreden.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

• De mest die op het bedrijf wordt geproduceerd, wordt afgevoerd van het bedrijf en elders aangewend overeenkomstig de gebruiksnormen. In het MER wordt aandacht besteed aan de productie (omvang), opslag en afvoer van mest. De aanwending of verwerking van mest valt buiten de reikwijdte van de te verlenen milieuvergunning.

Varkensbesluit 1998

Welzijnswetgeving voor de varkenshouderij is omschreven in het Varkensbesluit 1998. Het Besluit stelt naast inrichtingseisen ook eisen om het welzijn van varkens te garanderen en te optimaliseren, zoals voorschiften voor het behandelen van zieke en gewonde dieren en de huisvesting van varkens. Bij uitval van het ventilatiesysteem dient een alarmvoorziening in werking te treden.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

• In het MER zal aandacht worden besteed aan de welzijnseisen en de invloed hiervan op de milieueffecten.

4.6 Provinciaal beleid

Streekplan/Provinciale structuurvisie

Het provinciaal beleid ten aanzien van ruimtelijke ontwikkeling van Gelderland is beschreven in het 'Streekplan Gelderland 2005', dat op 29 juni 2005 door Provinciale Staten is vastgesteld. Het Streekplan geeft de hoofdlijnen van de ruimtelijke ontwikkeling voor de lange termijn. Het Streekplan geldt als provinciale structuurvisie als bedoeld in artikel 2.2 van de Wet ruimtelijke ordening.

Ten aanzien van de (intensieve) veehouderij is in het Streekplan geen specifiek beleid opgenomen. In het Streekplan wordt aangegeven dat beleid met betrekking tot de veehouderij en de daarmee samenhangende milieuaspecten worden uitgewerkt in een reconstructieplan. Voor de projectlocatie geldt het Reconstructieplan Gelderse Vallei / Utrecht Oost dat hierna wordt beschreven.

Provinciale ruimtelijke verordening

Voor de provincie Gelderland is een provinciale ruimtelijke verordening in voorbereiding. Op 3 november 2009 is door Gedeputeerde Staten een ontwerp vastgesteld. Medio 2010 zal deze verordening worden behandeld in Provinciale Staten. Na vaststelling is de gemeente verplicht om de bestemmingsplannen in overeenstemming te brengen met de provinciale verordening.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

• In de ontwerp-Ruimtelijke verordening Gelderland zijn geen regels opgenomen met betrekking tot veehouderijen. De projectlocatie is niet gelegen in een gebied, zoals nationaal landschap of waardevol open gebied, waarvoor provinciale regels gelden.

Reconstructieplan Gelderse Vallei / Utrecht Oost

Het reconstructieplan Gelderse Vallei / Utrecht Oost is op 10 januari 2005 vastgesteld en op 1 maart 2005 goedgekeurd door de minister van LNV. Op de kaarten bij het reconstructieplan is de reconstructiezonering nauwkeurig weergegeven. Deze kaart is bepalend voor de bestuurlijke en juridische doorwerking naar andere plannen en besluiten.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

De projectlocatie is gelegen in het zogenaamde landbouwontwikkelingsgebied (zie bijlage E).

Een landbouwontwikkelingsgebied is in de Reconstructiewet gedefinieerd als ruimtelijk begrensde gedeelten van het reconstructiegebied met het primaat landbouw dat geheel of gedeeltelijk voorziet, of in het kader van de reconstructie zal voorzien, in de mogelijkheid tot uitbreiding en nieuwvestiging van intensieve veehouderij.

Bij de voorbereiding van het Reconstructieplan is een mer-procedure doorlopen. De vaststelling van de reconstructiezonering is kaderstellend voor de mogelijke ontwikkeling van intensieve veehouderijen.

Aanwijzing zeer kwetsbare gebieden

Op grond van de Wet ammoniak en veehouderij moeten de provincies de zeer kwetsbare gebieden aanwijzen. Provinciale Staten van Gelderland hebben op 1 juli 2009 kaarten met de zeer kwetsbare gebieden vastgesteld. De minister van LNV heeft dit besluit op 23 november 2009 goedgekeurd en op 9 december 2009 is het besluit in werking getreden.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- De projectlocatie ligt niet in een zeer kwetsbaar gebied of in een zone van 250 meter rondom een zeer kwetsbaar gebied.
- Het dichtst bijgelegen zeer kwetsbaar gebied ligt op een afstand van circa 1.700 meter vanaf de projectlocatie (zie bijlage B).

Ecologische Hoofdstructuur

Provinciale Staten van Gelderland hebben op 1 juli 2009 de Ecologische Hoofdstructuur in Gelderland (opnieuw) vastgesteld.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- De projectlocatie ligt niet in de Ecologische Hoofdstructuur.
- Het dichtst bijgelegen gebied in de Ecologische Hoofdstructuur ligt op een afstand van circa 1.700 meter vanaf de projectlocatie (zie bijlage C).

4.7 Gemeentelijk beleid

Bestemmingsplan Buitengebied

Op 17 februari 2003 heeft de raad van de gemeente Barneveld het bestemmingsplan "Buitengebied 2000" vastgesteld.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- De projectlocatie is gelegen in het "Agrarisch gebied I" zonder aanduiding "agrarisch bouwperceel".

 Op basis van deze bestemming is nieuwvestiging niet toegestaan.
- Op 27 juli 2006, ingekomen op 31 juli 2006, heeft initiatiefnemer bij burgemeester en wethouders van de gemeente Barneveld een verzoek om nieuwvestiging ingediend. Op basis van dit verzoek hebben burgemeester en wethouders op 28 augustus 2007 besloten om medewerking te verlenen aan een wijziging van het bestemmingsplan (artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening).

Structuurvisie 2009

Op 20 januari 2009 heeft de raad van de gemeente Barneveld de Structuurvisie 2009 gemeente Barneveld vastgesteld. De Structuurvisie bevat een analyse van de bestaande ruimtelijke situatie in en rond de verstedelijkte gebieden in de gemeente en een visie op de gewenste ontwikkelingsrichting voor de komende 10 jaar daarvan.

In de structuurvisie worden vier deelgebieden onderscheiden, het landbouwgebied rond Kootwijkerbroek en Stroe. Ontwikkeling en concentratie van (intensieve) veehouderijbedrijven en andere vormen van landbouwbedrijven staat daar voorop.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

• De projectlocatie is gelegen in een gebied ten behoeve van de ontwikkeling van de landbouw.

Strategische visie

Met de Strategische visie wordt de vraag beantwoord waar de gemeente Barneveld in de verre toekomst naartoe wil. De uitkomsten van de Strategische visie zullen op termijn leiden tot een actualisering van voornoemde Structuurvisie.

5. Voorgenomen activiteit en alternatieven

5.1 Referentiesituatie

Als referentie geldt de huidige situatie van de projectlocatie en de omgeving (begin 2010), alsmede de autonome ontwikkeling zonder dat de voorgenomen activiteit wordt uitgevoerd.

Het betreft een verplaatsing naar een landbouwontwikkelingsgebied. Op de projectlocatie is nu geen bedrijf aanwezig. De locatie is in gebruik als landbouwgrond. In de omgeving liggen diverse andere agrarische bedrijven en een enkele niet-agrarische woning in het buitengebied. Aangezien de locatie is gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied, moet rekening worden gehouden met verdere (autonome) ontwikkeling van (intensieve) veehouderij, binnen de daarvoor geldende wettelijke kaders.

De nieuwvestiging is het gevolg van bedrijfsverplaatsing. Op de huidige locatie (Nederwoudseweg 70) is een varkens- en melkrundveehouderij aanwezig. In bijlage F zijn de dieraantallen en de emissies van het huidige bedrijf weergegeven. De dieraantallen en huisvestingssystemen zijn gebaseerd op de milieuvergunning van 10 juli 1990. In de referentiesituatie wordt rekening gehouden met de aanwezigheid van het huidige bedrijf.

5.2 **Voorkeursalternatief**

De gewenste bedrijfsopzet is weergegeven op de plattegrondtekening die bij deze startnotitie is gevoegd. In het MER wordt de keuze voor de projectlocatie onderbouwd.

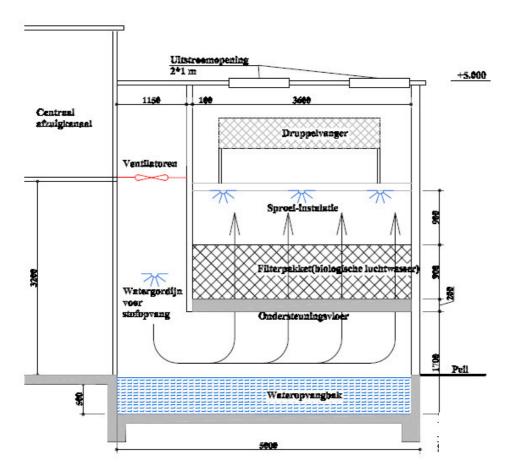
In stal B worden 1.320 gespeende biggen, 144 kraamzeugen, 280 guste en dragende zeugen, 2 dekberen en 800 vleesvarkens gehouden. Verder zijn in deze stal een ziekenboeg en een technische ruimte aanwezig.

In stal C worden 2.880 vleesvarkens gehouden. Verder is in deze stal een garage/berging/werkplaats aanwezig, alsmede een omkleed-, een computer- en een technische ruimte.

Bij het ontwerpen van de stallen is rekening gehouden met het Varkensbesluit 1998.

In beide stallen wordt een gecombineerd luchtwassysteem met watergordijn en biologische wasser toegepast (BWL 2007.02.V1). Hiermee worden de ammoniakemissie 85%, de geuremissie 75% en (fijn)stofemissie 90% gereduceerd.

Dieraantallen en emissies van ammoniak, geur en fijn stof van het voorkeursalternatief zijn nader beschreven in bijlage H.

Afbeelding: gecombineerd luchtwassysteem

5.3 Meest milieuvriendelijk alternatief

In het MER wordt een meest milieuvriendelijk alternatief (MMA) beschreven, gericht op het toepassen van technieken waarmee de belangrijkste emissies (ammoniak, geur, fijn stof) verdergaand worden beperkt ten opzichte van het voorkeursalternatief.

Ammoniak

De techniek die de ammoniakemissie het meest vergaand reduceert, is de chemische luchtwasser 95% (BWL 2009.09.V1). De gecombineerde luchtwasser uit het voorkeursalternatief reduceert de ammoniakemissie tot maximaal 85%. Een enkelvoudige chemische luchtwasser heeft echter het nadeel dat met name geur veel minder wordt gereduceerd.

Verdere reductie van de ammoniakemissie kan worden bereikt door naast het luchtwassysteem ('endof-pipe') ook maatregelen te treffen in de hokken en mestkelders. In het algemeen leidt dit tot veel hogere bouwkosten. In het MER zullen de mogelijkheden hiervoor worden beschreven.

Geur

De techniek die de geuremissie het meest vergaand reduceert, is de combiluchtwasser met nummer BWL 2009.12. De geurreductie van dit recent erkende luchtwassysteem is 85%. Dit systeem is ook gebaseerd op een watergordijn en biologische wasser, maar scoort duidelijk beter dan het gecombineerde luchtwassysteem in het voorkeursalternatief. In het MER zal worden beoordeeld of dit systeem in aanmerking komt voor toepassing in de voorgenomen varkenshouderij.

Net als bij ammoniakreductie, kan een verdere reductie van de geuremissie worden bereikt door naast het luchtwassysteem ook maatregelen te treffen in de hokken en mestkelders. In het algemeen leidt dit tot veel hogere bouwkosten. In het MER zullen de mogelijkheden hiervoor worden beschreven.

Fiin stof

Gecombineerde luchtwassers hebben het beste reducerende effect op de emissie van fijn stof als 'end-of-pipe'-maatregel. De combiluchtwassers BWL 2007.02.V1 en BWL 2009.12 komen hierbij als beste naar voren.

Ook voor de reductie van fijn stof zijn maatregelen mogelijk in de stallen. In het MER zullen deze maatregelen en de verwachte bijdrage aan de fijn stof-reductie worden beschreven.

MMA

In het MER zal als MMA het systeem worden beschreven, waarbij het gecombineerde luchtwassysteem BWL 2009.12 wordt toegepast en - voor diercategorieën waarvoor dat redelijkerwijs mogelijk is - maatregelen worden getroffen in de hokken en/of mestkelders.

6. Bestaande milieutoestand en gevolgen

6.1 Autonome ontwikkelingen

Voor de beoordeling van de milieueffecten van de alternatieven is het noodzakelijk de bestaande toestand van het milieu te kennen. Wat hierbij tevens relevant is, zijn de autonome ontwikkelingen. Dit zijn de toekomstige ontwikkelingen van het milieu, zonder dat de voorgenomen activiteit of één van de alternatieven wordt gerealiseerd.

Landelijk is er sprake van steeds strenger wordende wet- en regelgeving ten aanzien van milieu, dierwelzijn en hygiëne. Als algemene tendens kan worden vastgesteld dat er sprake is van een afname van het aantal agrarische bedrijven. Wel is er bij de blijvende agrarische bedrijven over het algemeen sprake van groei. Deze groei gaat door toepassing van emissiearme technieken lang niet altijd gepaard met een toename van de ammoniak-, geur- en fijn stofemissie.

Omdat de projectlocatie is gelegen in het landbouwontwikkelingsgebied, is de nieuwvestiging van intensieve bedrijven in de omgeving niet uitgesloten.

In de omgeving van de projectlocatie zijn momenteel geen ontwikkelingen bekend aangaande veranderingen van bestemmingen.

6.2 Ammoniak

Bij het houden van dieren en de opslag van mest komt ammoniak vrij. Ammoniak kan schade veroorzaken aan bossen en overige vegetatie. Het schaderisico neemt toe bij grotere emissies, kortere afstanden tot de bron en een hogere achtergronddepositie. In het MER zal worden beschreven welke ammoniakemissie bij de verschillende alternatieven (lees: referentiesituatie, voorkeursalternatief en MMA) optreedt.

Onderzocht wordt welke natuurgebieden in de omgeving van de projectlocatie gevoelig zijn voor de ammoniakdepositie. Hierbij zal onderscheid worden gemaakt tussen zeer kwetsbare gebieden en Natura 2000-gebieden. Bekeken wordt hoe hoog de kritische ammoniakdepositie van de verschillende gebieden is en hoe zich dit verhoudt met de heersende achtergronddepositie.

Middels het verspreidingsmodel AAgro-stacks wordt voor alle alternatieven inzicht gegeven in de mate van ammoniakdepositie ter hoogte van de aanwezige natuurgebieden. Ook wordt inzicht gegeven in het effect van de bedrijfsbeëindiging op het perceel Nederwoudseweg 70.

Het initiatief betreft een intensieve veehouderij die onder de reikwijdte van de IPPC-richtlijn valt. In het MER zal daarom worden beschreven of vanwege de omvang van de installatie, de geografische ligging en de bestaande milieutoestand van de omgeving een verdergaande ammoniakreductie moet worden bereikt dan het Besluit huisvesting voorschrijft. Hiervoor zal aansluiting worden gezocht bij de Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij.

6.3 <u>Geur</u>

Het houden van dieren en de opslag van mest veroorzaakt geurhinder. De geuremissie is afhankelijk van het soort en aantal dieren dat wordt gehouden, de huisvestingssystemen, de keuze van het voer en de bedrijfsvoering.

In het MER wordt voor de verschillende alternatieven (lees: referentiesituatie, voorkeursalternatief en MMA) de geuremissie uit de dierverblijven berekend.

De geurbelasting van de geurgevoelige objecten in de omgeving van de projectlocatie wordt beoordeeld op de wijze die is voorgeschreven in de Wgv. Hiertoe wordt de geurbelasting berekend met het verspreidingsmodel 'V-stacks-vergunning'.

Op basis van vergunde dieraantallen van intensieve veehouderijen binnen twee kilometer rondom de locatie, zal de cumulatieve geurbelasting op geurgevoelige objecten in de omgeving van de projectlocatie worden berekend met het verspreidingsmodel 'V-stacks-gebied'.

Ook wordt inzicht gegeven in het effect van de bedrijfsbeëindiging op het perceel Nederwoudseweg 70.

6.4 Luchtkwaliteit

Bij het houden van dieren komt fijn stof vrij. Fijn stof kan schadelijk zijn voor de volksgezondheid. Het risico hiertoe neemt toe bij grotere emissies, kortere afstanden tot de bron en een hogere achtergronddepositie. In het MER zal worden beschreven welke fijn stofemissie bij de verschillende alternatieven (lees: referentiesituatie, voorkeursalternatief en MMA) optreedt.

Op basis van de meest recente gegevens over emissies bij veehouderijen en de achtergrondconcentraties voor het gebied wordt met behulp van het verspreidingsmodel ISL3a berekend in hoeverre de alternatieven voldoen aan de luchtkwaliteitseisen uit de Wm. Hierbij wordt vooral gekeken naar de emissie van fijn stof (PM10). Naar verwachting zullen geen andere stoffen, waarvoor in de Wet milieubeheer grenswaarden zijn opgenomen, in relevante hoeveelheden worden geëmitteerd.

Ook wordt inzicht gegeven in het effect van de bedrijfsbeëindiging op het perceel Nederwoudseweg 70.

6.5 Bodem en water

In het MER wordt beschreven of bij de verschillende alternatieven de bodemkwaliteit en/of waterkwaliteit nadelig wordt beïnvloed. Aangegeven wordt welke maatregelen kunnen worden getroffen om verontreiniging te voorkomen. Hierbij wordt onder andere ingegaan op de opslag van mest, reiniging en ontsmetting van veewagens en de opslag van milieugevaarlijke stoffen. Ook de afvoer van verschillende soorten afvalwater wordt beschreven.

Naast de invloed op de kwaliteit van het (grond)water, wordt tevens gekeken naar eventuele effecten op de (grond)waterstand.

Door bebouwing en verharding wordt hemelwater versneld afgevoerd. In het MER wordt beoordeeld of hiervoor voorzieningen moeten worden gecreëerd.

6.6 Energie

In het MER wordt aandacht besteed aan het verbruik van energie bij de verschillende alternatieven (lees: referentiesituatie, voorkeursalternatief en MMA). Het verbruik wordt berekend en mogelijkheden van energiebesparing worden beschreven.

6.7 Geluid

Geluidsemissie vanuit agrarische bedrijven wordt veroorzaakt door activiteiten op het buitenterrein, door activiteiten binnen de gebouwen, door installaties aanwezig op het bedrijf en door transportbewegingen van en naar de inrichting.

De omgeving waar het bedrijf van initiatiefnemer is gelegen, moet worden beschouwd als landelijk gebied. Voor alle alternatieven zal worden onderzocht of de geluidsniveaus ter hoogte van geluidsgevoelige bestemmingen aan de normen voor het landelijk gebied voldoen. Er wordt inzicht gegeven in het langtijdgemiddelde geluidsniveau, evenals het maximale geluidsniveau. Ook de mate van indirecte hinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting wordt bepaald. Tevens wordt bepaald of zich incidentele situaties kunnen voordoen waarbij de geluidnormen worden overschreden.

6.8 Verkeer

Het verkeer van en naar de varkenshouderij bestaat voornamelijk uit vrachtverkeer voor de aan- en afvoer van dieren, de aanvoer van voer en de afvoer van mest. In het MER zullen de verkeersintensiteit en de meest waarschijnlijke rijroutes worden beschreven. De bereikbaarheid van de inrichting wordt beschreven. Indien zich onveilige verkeerssituaties kunnen voordoen dan worden die benoemd en wordt gekeken naar oplossingen of alternatieven.

6.9 Landschap

De landschappelijke kenmerken van de omgeving worden beschreven. Ingegaan wordt op de beïnvloeding daarvan door de verschillende alternatieven. Ook wordt beschreven hoe het bedrijf wordt ingepast in de omgeving.

6.10 Natuur

Gebiedsbescherming

Bedrijfsverplaatsing kan invloed hebben op een kwetsbare natuurgebieden (zoals Natura 2000-gebieden en de EHS), ook al is het project niet in of direct naast een natuurgebeid gelegen (externe werking). In het MER zal de depositie van stikstof op de voor verzuring gevoelige delen van het Natura 2000-gebied De Veluwe en de EHS worden beoordeeld. Zie paragraaf 6.2 (ammoniak).

Soortenbescherming

Ten behoeve van het MER zal worden onderzocht of op de locatie en in de nabije omgeving beschermde dier- en plantensoorten aanwezig zijn. Indien deze aanwezig (kunnen) zijn, wordt beoordeeld of de alternatieven nadelige effecten kunnen hebben op de aanwezige soorten. Op basis hiervan kan worden beoordeeld of een ontheffing op grond van de Flora- en faunawet moet worden aangevraagd.

6.11 Cultuurhistorie en archeologie

In het MER zal inzicht worden gegeven in de cultuurhistorische en mogelijk archeologische waarden die aanwezig zijn op de projectlocatie. Hierbij wordt in eerste instantie gebruik gemaakt van reeds uitgevoerde inventarisaties en kaarten met verwachtingswaarde. Indien daartoe aanleiding bestaat, zal nader onderzoek plaatsvinden.

6.12 Gezondheid

In het MER zal aandacht worden besteed aan de gezondheidrisico's voor de omgeving. Hierbij wordt inzicht gegeven in de actuele kennis op het gebied van het voorkomen en verspreiding van zoönosen.

7. Vergelijking van de alternatieven

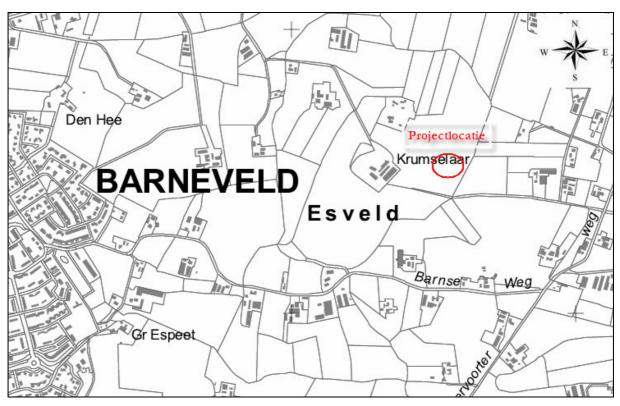
In het MER wordt het voorkeursalternatief vergeleken met de referentiesituatie en het MMA.

Daar waar mogelijk wordt de vergelijking kwantitatief uitgevoerd. In de andere gevallen zal de vergelijking kwalitatief worden beschreven. Doel is om inzicht te geven in de mate waarin, dan wel de essentiële punten waarop, de positieve en negatieve effecten van de voorgenomen activiteit en de alternatieven verschillen.

In de vergelijking van de alternatieven zal naast de milieueffecten ook rekening worden gehouden met economische factoren (kosten en baten) en de toepasbaarheid van de alternatieven in de sector.

Bijlage A Situering nieuw te vestigen bedrijf

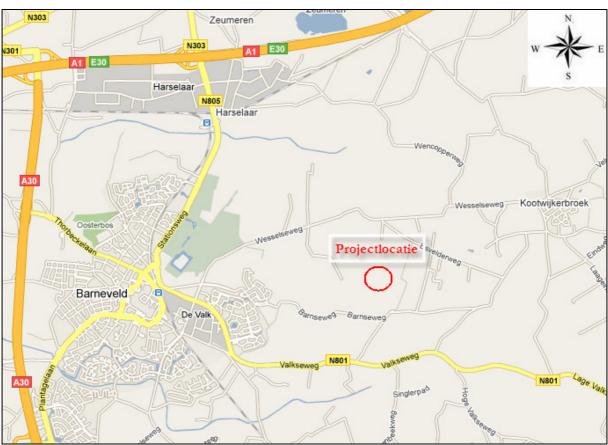

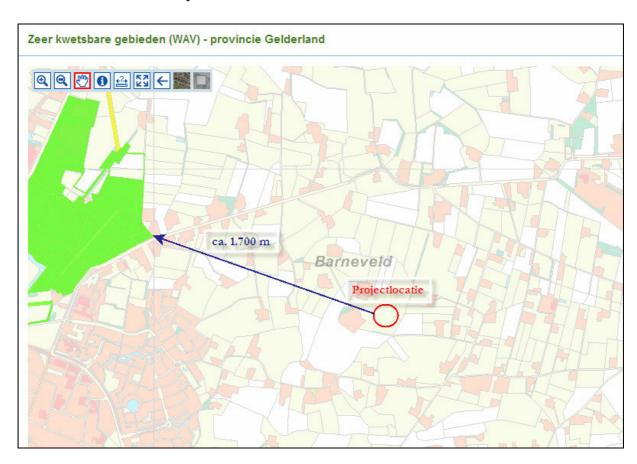

Foto: google earth

Bijlage B Zeer kwetsbare gebieden

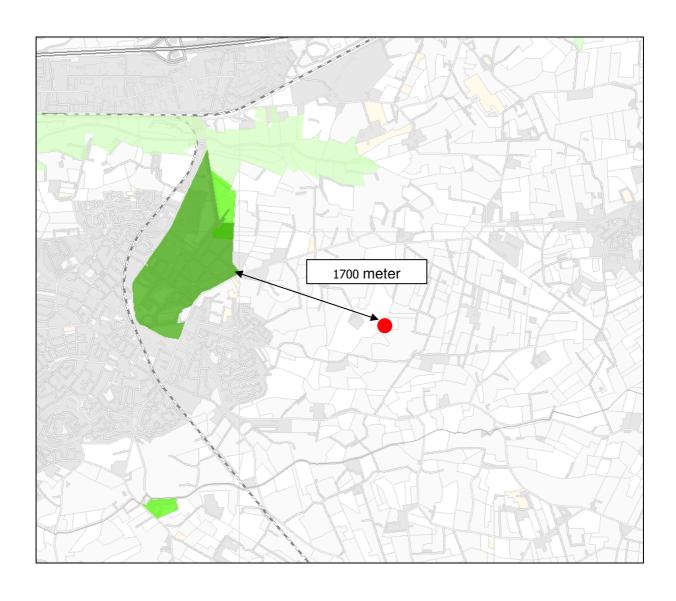
Zeer kwetsbare gebieden Wet ammoniak en veehouderij - Kaart behorende bij besluit van Provinciale staten van Gelderland van 1 juli 2009.

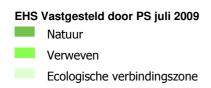

Bijlage C Ecologische Hoofdstructuur en VVGG

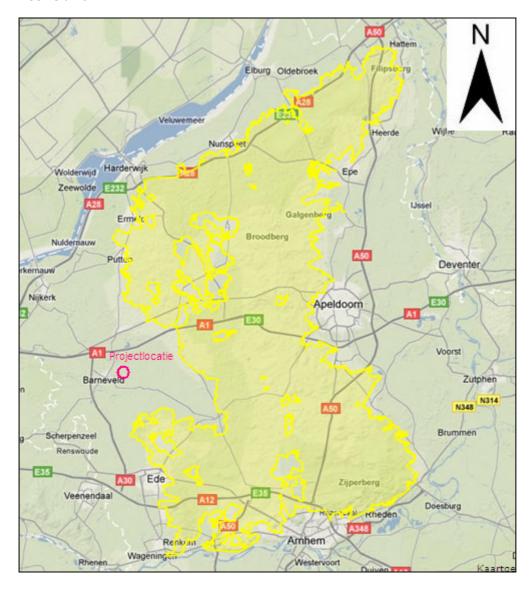

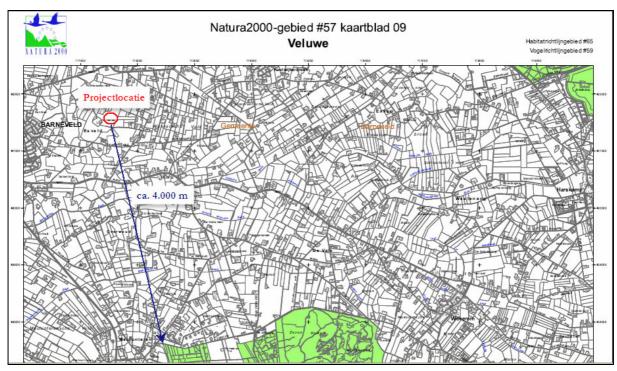
Bijlage D Kaart Natura 2000-gebied 'Veluwe'

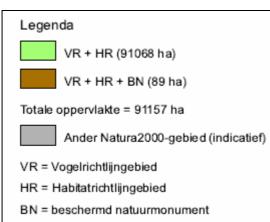
Ligging projectlocatie in relatie tot 'Veluwe'.

Het dichtst bijgelegen deel van het Natura 2000-gebied is ten opzichte van de projectlocatie ten zuidoosten gelegen. Een uitsnede hiervan is onderstaand weergegeven.

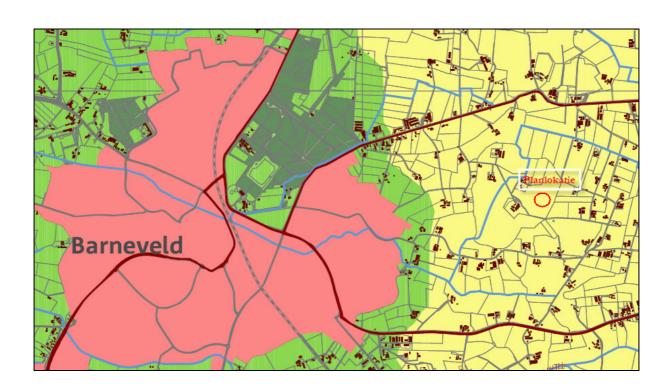

Bijlage E Kaart reconstructieplan Gelderse Vallei / Utrecht Oost

Reconstructiezonering Intensieve veehouderij

bestaand bos en natuurgebieden, extensiveringsgebied extensiveringsgebied verwevingsgebied landbouwontwikkelingsgebied: tot 1 januari 2009 zijn verplaatsende bedrijven die (mede)gefinancierd worden middels de verplaatsingregeling intensieve veehouderijbedrijven niet toegelaten landbouwontwikkelingsgebied zonder nieuwvestiging van intensieve veehouderij

Bijlage F Berekening geurbelasting

Berekening uitgevoerd met V-Stacks vergunning

Naam van de berekening: Van de Munt Gemaakt op: 7-01-2010 12:30:41

Rekentijd: 0:00:03

Naam van het bedrijf: Van de Munt, Krumselaarseweg ongenummerd

te Barneveld

Berekende ruwheid: 0,090 m Meteo station: Eindhoven

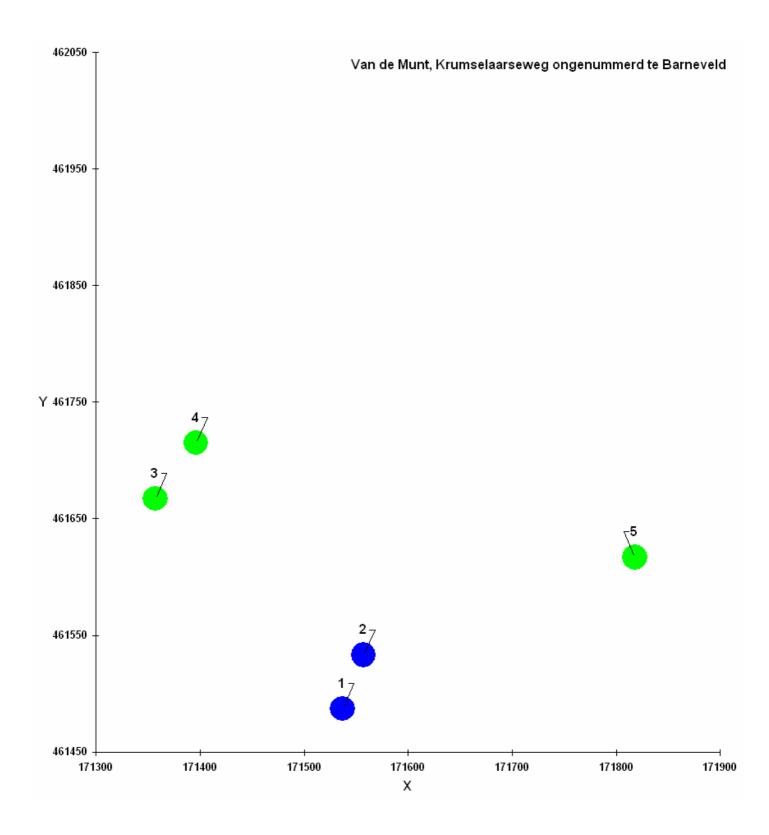
Brongegevens:

Volgnr.	BronID	X-coord.	Y-coord.	EP Hoogte	Gem.geb. hoogte	EP Diam.	EP Uittr. snelh.	E-Aanvraag
1	Stal B	171 537	461 487	5,0	4,6	5,0	2,50	4 973
2	Stal C	171 557	461 533	5,0	4,6	5,7	2,50	21 344

Geur gevoelige locaties:

Volgnummer	GGLID	Xcoordinaat	Ycoordinaat	Geurnorm	Geurbelasting
3	Krumselaarseweg 7	171 357	461 667	20,00	10,05
4	Krumselaarseweg 7a	171 396	461 715	20,00	9,82
5	Donkervoorterweg 17	171 818	461 617	20,00	7,37

Bijlage G Gegevens referentiesituatie

Ammoniakemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal	Ammoniakemissie	
		dieren	Kg NH ₃ /plaats	Totaal kg NH ₃
Melk- en kalfkoeien	A 1.100.1	42	9,5	399,0
Vrouwelijk jongvee	A 3	41	3,9	159,9
Gespeende biggen	D 1.1.100.1	903	0,6	541,8
Kraamzeugen	D 1.2.100	60	8,3	498,0
Guste/dragende zeugen	D 1.3.100	191	4,2	802,2
Dekberen	D 2.100	6	5,5	33,0
Opfokzeugen	D 3.2.1.2	25	4,0	100,0
Totaal				2.533,9

Geuremissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal	Geure	emissie
		dieren	ou E/sec/dier	Totaal ou E/sec
Melk- en kalfkoeien	A 1.100.1	42	-	-
Vrouwelijk jongvee	A 3	41	1	-
Gespeende biggen	D 1.1.100.1	903	7,8	7.043,4
Kraamzeugen	D 1.2.100	60	27,9	1.674,0
Guste/dragende zeugen	D 1.3.100	191	18,7	3.571,7
Dekberen	D 2.100	6	18,7	112,2
Opfokzeugen	D 3.2.1.2	25	23,0	575,0
Totaal				12.976,3

Fijn stofemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal	Fijn sto	ofemissie
		dieren	g/dier	Totaal kg
Melk- en kalfkoeien	A 1.100.1	42	306,0	12,9
Vrouwelijk jongvee	A 3	41	98,0	4,0
Gespeende biggen	D 1.1.100.1	903	132,0	119,2
Kraamzeugen	D 1.2.100	60	208,0	12,5
Guste/dragende zeugen	D 1.3.100	191	220,0	42,0
Dekberen	D 2.100	6	208,0	1,3
Opfokzeugen	D 3.2.1.2	25	275,0	6,9
Totaal				198,8

Bijlage H Gegevens voorkeursalternatief

Ammoniakemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal	Ammoniakemissie	
		dieren	kg NH ₃ /plaats	Totaal kg NH ₃
Gespeende biggen	D 1.1.15.4.2	1.320	0,11	145,0
Kraamzeugen	D 1.2.17.4	144	1,25	180,0
Guste/dragende zeugen	D 1.3.12.4	280	0,63	176,4
Dekberen	D 2.4.4	2	0,83	1,7
Vleesvarkens	D 3.2.15.4.2	3.680	0,53	1.950,4
Totaal				2.453,5

Geuremissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal	Geuremissie	
		dieren	OU _E /sec/dier	Totaal OU _E /sec
Gespeende biggen	D 1.1.15.4.2	1.320	2,0	2.640,0
Kraamzeugen	D 1.2.17.4	144	7,0	1.008,0
Guste/dragende zeugen	D 1.3.12.4	280	4,7	1.316,0
Dekberen	D 2.4.4	2	4,7	9,4
Vleesvarkens	D 3.2.15.4.2	3.680	5,8	21.344,0
Totaal				26.317,4

Fijn stofemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal	Fijn sto	ofemissie
		dieren	g/dier	Totaal kg
Gespeende biggen	D 1.1.15.4.2	1.320	26	34,3
Kraamzeugen	D 1.2.17.4	144	42	6,1
Guste/dragende zeugen	D 1.3.12.4	280	44	12,3
Dekberen	D 2.4.4	2	42	0,1
Vleesvarkens	D 3.2.15.4.2	3.680	55	202,4
Totaal				255,2